

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คะแนนสอบนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากในด้านการเรียนการสอน เพราะนอกจากเป็นสิ่งชี้ถึงความสามารถและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแต่ละคนแล้ว คะแนนสอบยังนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการจำแนกประเภทความสามารถของนักเรียน การเปรียบเทียบเพื่อคุณลักษณะพัฒนาการของนักเรียน การวินิจฉัย การพยากรณ์ความสำเร็จในการเรียน และการคัดเลือกนักเรียนอีกด้วย เคอเซโก¹ (DeCecco, 1964) ได้เน้นถึงความสำคัญของคะแนนสอบและการทดสอบว่าในช่วงการเรียนการสอนนั้น นอกจากการกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนความสามารถของนักเรียนก่อนเริ่มเรียน วิธีการสอนแล้ว การทดสอบนับว่าเป็นสิ่งสำคัญเพราะการทดสอบนี้จะช่วยประเมินผลความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อคะแนนสอบมีหลายอย่างด้วยกัน เช่น ความวิตกกังวล ระดับสติปัญญา ครู เพื่อน สภาพการณ์ในการเรียน แต่สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญมากคือแรงจูงใจ จากการวิจัยของแมคเคลแลนด² (McClelland, 1953) พบว่าแรงจูงใจมีผลทำให้นักเรียนทำคะแนนสอบได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

แรงจูงใจนั้นหมายถึงสภาวะที่อื่นที่ริยถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม บุคคลที่มีแรงจูงใจจะมีพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ³

¹John P. DeCecco, The Psychology of Learning and Instruction : Educational Psychology (New York : Prentice-Hall, Inc., 1964), p.11.

²Ibid., pp. 147 - 148.

³Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology (5th ed., New York : Harcourt : Brace Jovanovich Inc., 1971), p. 214.

1. มีอาการตื่นตัวในลักษณะพร้อมจะทำงาน คือจากเฉย ๆ เป็นกระตือรือร้น
2. มีพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่ทิศทางใดทิศทางหนึ่งโดยเฉพาะ

การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจนั้น เดอเซโก้⁴ (DeCecco, 1964) เห็นว่า ความเห็นของครูที่วิจารณ์ ผลการเรียนของนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ความเห็นของครูนั้นอาจจะแสดงได้หลายอย่าง เช่น ให้ความช่วยเหลือ ติชม ให้อภัยโดยเขียนลงในสมุดการบ้านหรือกระดาษสอบ โดยอาจจะพิจารณาจากความคาดหวังของนักเรียนที่คิดว่าจะได้คะแนนสอบเท่าใดก็ได้ ความคาดหวังนั้นมีผู้กล่าวว่าเป็นผลจากการที่บุคคลเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง

1. สภาพการณ์ที่ได้รับการเสริมแรง (Sign)
 2. ตัวเสริมแรง (Reinforcer)
 3. พฤติกรรมในครั้งก่อน (Response) (Tolman, 1960)⁵
- กล่าวคือ ถ้าผลของคะแนนที่ได้ไม่เป็นไปดังที่หวัง ความคาดหวังจะลดลง ถ้าเป็นไปตามที่หวัง ความคาดหวังจะเพิ่มขึ้น และขยายไปยังสภาพการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายกับสภาพการณ์เดิมอีก

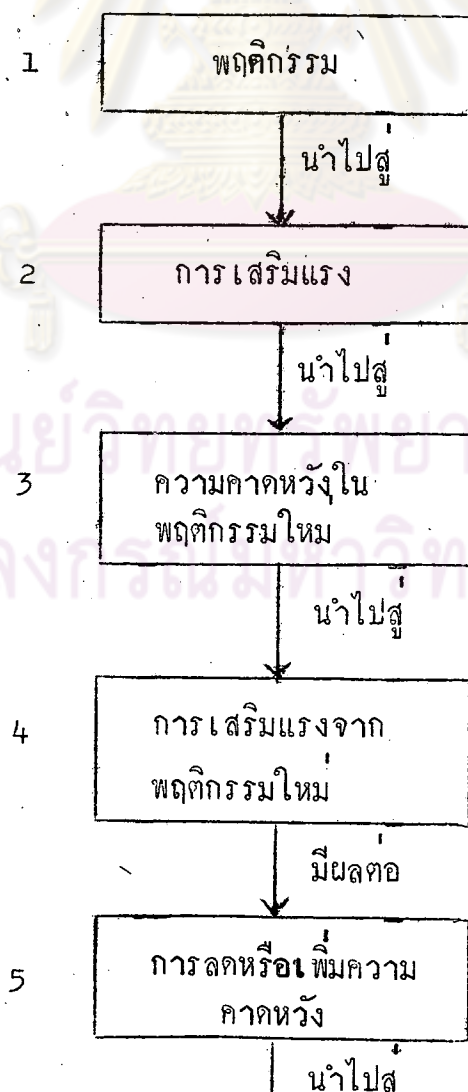
นอกจากความคาดหวังจะมีผลต่อคะแนนสอบแล้ว สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในสภาพการเรียนการสอนก็คือ ความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคล เช่น ความเชื่อที่ว่าคะแนนที่ได้นั้นเป็นผลมาจากความสามารถของตน หรือในทางตรงกันข้าม ความเชื่อที่ว่าคะแนนที่ได้รับนั้น เป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมหรือจากบุคคลอื่น ตัวอย่างที่บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงนั้น รอตเตอร์⁶ (Rotter, 1966) ใช้นิยามเรียกว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal Locus Control of Reinforcement) ส่วนบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเองต่ำนั้น เรียกว่า ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน (External Locus Control of Reinforcement)

⁴ DeCecco, *op. cit.*, p. 189.

⁵ Orval H. Mowrer, Learning Theory and Behavior (New York : Wiley, 1960), pp. 322 - 324.

⁶ Julian B. Rotter, "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement," Psychological Monograph, 80, 60 (1966), 1 - 25.

รอตเตอร์ ได้อธิบายถึงการที่บุคคลมีความเชื่อต่างกันโดยอ้างอิงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ว่า เมื่อบุคคลกระทำสิ่งใดลงไป และได้รับการเสริมแรง บุคคลจะคาดหวังว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมเดิมซ้ำอีก ในสภาพการณ์ที่คล้ายกันกับสภาพการณ์เดิมจะได้รับการเสริมแรง ถ้าได้รับจริง ๆ ความคาดหวังจะเพิ่มขึ้น ถ้าผิดหวัง ความคาดหวังจะลดลง การลดและเพิ่มความคาดหวังในสภาพการณ์อื่น ๆ เป็นการขยาย (Generalized) ความคาดหวังจากสภาพการณ์เดิมไปยังสภาพการณ์ใหม่ ที่บุคคลรับรู้ว่าเป็นคล้ายหรือเกี่ยวข้องกับสภาพการณ์เดิม ถ้าประสบการณ์ที่ผ่านมาได้รับการเสริมแรงบ่อยครั้ง เมื่อแสดงพฤติกรรมเช่นนั้นจะเป็นผลให้บุคคลเชื่อว่าสิ่งที่ได้รับนั้นเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง แต่ถ้ามิเคยได้รับการเสริมแรงจะทำให้บุคคลรู้สึกว้าว้าวสิ่งที่ได้รับนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกระทำของตนเอง แต่ได้รับเนื่องจากโชค ความมั่งเอื้อหรือสิ่งที่มีอิทธิพลในสิ่งแวดล้อมบังคาลให้เกิดขึ้น ซึ่งจะเขียนเป็นแผนผังให้เห็นได้ดังนี้

จากที่กล่าวมาพอสังเขปนี้ ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ จึงน่าจะมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบของนักเรียนที่ครูบันทึกความเห็นด้วยเหตุที่แรงจูงใจมีบทบาทและความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนดังที่กล่าวมาแล้ว และนักจิตวิทยาการศึกษาบางท่าน เช่น ดีเซกโก⁷ (DeCecco, 1964) ก็ได้เน้นถึงหน้าที่ของครูในการจัดสิ่งล่อใจเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนยิ่งขึ้น ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการบันทึกความเห็นของครูแบบต่าง ๆ ว่าจะมีผลต่อคะแนนสอบต่างกันหรือไม่ และคะแนนสอบนั้นจะมีความสัมพันธ์กับความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้ให้แนวทางแก่ครูในการใช้ความเห็นของตนให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะได้ใช้ข้อมูลเป็นประโยชน์ในการอธิบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุคคลต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ได้แยกพิจารณาเป็นสองส่วนคือ ในส่วนแรกเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับความเห็นของครูและความคาดหวังของนักเรียน ในส่วนหลังเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจ อำนาจภายใน- ภายนอกคน

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับความเห็นของครูนั้น จะพิจารณาถึงความเห็นที่ให้โดยการบันทึกเป็นส่วนใหญ่ และจะกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเห็นที่ให้ทางวาจาต่อสังเขป งานวิจัยในประเภทหลังมีผู้ศึกษาไว้ เช่น ฮานี แวน เดอ โรท⁸ (Hani Van de Rite, 1964) ศึกษาผลการชมเชย และติเตียนที่มีต่อการเรียนคำคู่โยง (Paired Association) ของนักเรียนชายชั้นประถมปีที่ 4, 5, 6 2 กลุ่ม ที่มีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน แต่มีสัมฤทธิ์ผลต่าง

⁷DeCecco, *op.cit.*, 168 - 175.

⁸Hani Van de Rite, "Effect of Praise and Report on Paired Association Learning in Educationally Retarded Children," Journal of Educational Psychology, 53 (1964), 139 - 143.

กัน กลุ่มหนึ่งมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนปานกลาง อีกกลุ่มหนึ่งมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ กลุ่ม
 ตัวอย่งแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการชมเชย กลุ่มที่ได้รับการติเตียน และกลุ่มควบคุม นักเรียนแต่ละ
 กลุ่มได้รับความเห็นทางวาจาทุกครั้งที่ยื่นคำขุโย่งแต่ละชุดเสร็จ ผลการวิจัยพบว่า พวกที่มี
 สัมฤทธิ์ผลในการเรียนต่ำ กลุ่มที่ได้รับการติเตียน จะเรียนรู้ได้เร็วกว่ากลุ่มที่ได้รับการชมเชย
 และกลุ่มควบคุม ส่วนพวกที่มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนปานกลาง กลุ่มที่ได้รับการชมเชยจะเรียน
 ได้เร็วกว่ากลุ่มที่ได้รับการติเตียนและกลุ่มควบคุม

ในการศึกษาถึงผลการให้ความเห็นของครูที่มีต่อการทำงานของนักเรียนที่มาจากชั้น
 สังคมต่างกันนั้นก็มีผู้ทำไว้เช่นกัน รุคินสกี⁹ (Rucinski, 1968) ศึกษาผลการให้คำชมเชย
 และการบอกผลการทำงาน (Knowledge of Results) ที่มีต่อปริมาณการขีดฆ่าตัวเลขที่
 ต้องการ โดยศึกษาแก่นักเรียนชายหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มาจากสังคมชั้นกลาง และต่ำ ซึ่ง
 การจำแนกชั้นของสังคมนั้นพิจารณาจากอาชีพของบิดาและสภาพที่อยู่อาศัย กลุ่มตัวอย่างมี 3
 กลุ่ม คือ กลุ่มที่รับคำชมเชย กลุ่มที่รู้ผลการทำงาน และกลุ่มควบคุม กลุ่มชมเชยจะรับคำ
 ชมเชยทุกครั้งเมื่อทำงานเสร็จ ส่วนกลุ่มที่รู้ผลการทำงานจะรู้แต่จำนวนตัวเลขที่ทำได้ถูกต้อง
 ให้นักเรียนทำงานทั้งหมด 10 รายการ และจะให้คะแนนเฉพาะจำนวนตัวเลขที่ขีดฆ่าได้ถูกต้อง
 เท่านั้น ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กที่มาจากสังคมชั้นต่ำ กลุ่มที่รับคำชมเชยและกลุ่มที่รู้ผล
 การทำงาน ทำคะแนนได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนเด็กที่มาจากสังคมชั้นกลาง เด็กชายในกลุ่มรู้ผล
 การทำงานจะทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มชมเชย อย่างมีนัยสำคัญ ถ้าไม่แยกชั้นของสังคม กลุ่มที่
 ได้รับความชมเชยและบอกผลการทำงานจะทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

จากผลการวิจัยดังที่กล่าวมานั้น ความเห็นของครูไม่ว่าจะเป็นการติ ชม มีผลให้
 นักเรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าการไม่ให้ความเห็น และการบอกผลการทำงานทำให้นักเรียนทำคะแนน
 ดีกว่าการไม่บอกผล แสดงว่าความเห็นของครูและการบอกผลการทำงานเป็นตัวเสริมแรงที่

⁹Phillips R. Rucinski, "The Motivation Effect of Two Reinforcers
 Upon Lower and Middle-Class Fifth-Grade Children," The Journal of
 Educational Research, 61 (1968), 368 - 370.

ช่วยให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนยิ่งขึ้น

สำหรับการให้ความเห็นของครูที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิตระดับมหาวิทยาลัยก็มีผู้ทำไว้เช่น แอนเดอร์สัน ไวท์ และ วอช¹⁰ (Harry E. Anderson Jr., Williams E. White and James A. Wash, 1966) โดยศึกษาเกี่ยวกับนิสิตถึงระดับมหาวิทยาลัย 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงและต่ำ ผลการวิจัยปรากฏว่า การชมเชยมีผลในทางที่ค้ำจุนการทำงานของบุคคลทั้งสองทั้ง 2 กลุ่ม มากกว่าการติเตียน กล่าวคือเมื่อเปรียบเทียบกันในช่วงการชมเชยและการติเตียนแล้ว การชมเชยจะเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้มากกว่าการติเตียน

จากการวิจัยของ แอนเดอร์สัน ไวท์ และวอช แสดงว่าความเห็นของครูมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิต โดยเฉพาะการชมเชย จะให้ผลดีกว่าการติเตียน

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการบันทึกความเห็นของครูนั้นมีผู้ศึกษา เช่น เพจ¹¹ (Page, 1958) เพจศึกษายผลการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยแบ่งนักเรียนแต่ละห้องเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ใ้รับเกรต และความเห็นที่ครูเคยใช้วิจารณ์ผลการเรียนของนักเรียนมาก่อน ซึ่งอาจจะเป็นการติ หรือชม ก็ได้ กลุ่มที่ 2 ใ้รับเกรตและความเห็นที่ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามทำเกรดให้ดีขึ้นกว่าที่ใ้รับ เช่น ถ้าใ้เกรด A บันทึกว่า A - ดีมาก ถ้าใ้เกรด C บันทึกว่า C - ถ้าพยายามจะทำใ้ดีกว่านี้ กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม ใ้รับแต่เกรดอย่างเดียว ครูจะบันทึกความเห็นลงในกระดาษสอบ

¹⁰ Harry E. Anderson Jr., William E. White and James A. Wash, "Generalized Effects of Praised and Report", Journal of Educational Psychology, 57 (1966), 169 - 173.

¹¹ Ellis B. Page, "Teacher Comments and Student Performance : A Seventy-Four Classroom Experiment in School Motivation," Journal of Educational Psychology, 49 (1958), 173 - 181.

ต่อท้ายเกรตที่นักเรียนแต่ละคนทำได้ จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลครั้งที่ 1 หลังจากนั้นทดสอบสัมฤทธิ์ผลครั้งที่ 2 ซึ่งใช้แบบทดสอบคนละฉบับกับครั้งแรก ผลปรากฏว่ากลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นที่มุ่งให้นักเรียนพยายามทำคะแนนให้ดีขึ้นกับกลุ่มที่ได้รับความเห็นตามแบบที่ครูเคยใช้ทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่การบันทึกความเห็นทำให้นักเรียนชั้นมัธยมทุกระดับชั้นทำคะแนนได้ดีกว่าการไม่ได้รับการบันทึกความเห็น

จากการวิจัยของเพจนั้นแสดงว่า ความเห็นของครูไม่ว่าจะเป็นการตี ชม หรือความเห็นที่ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามทำคะแนนให้ดีขึ้นนั้นจะทำให้นักเรียนทำคะแนนได้ดีกว่าการบอกผลการสอบอย่างเดียว

คลิงเจอร์¹² (Klinger, 1972) ศึกษาผลการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบว่าความเห็นของครูที่ให้ความสนใจชอบกับความเห็นที่ครูให้หลังจากได้พิจารณาและศึกษาแล้วว่า นักเรียนชอบความเห็นแบบใด โดยศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้ความเห็นตามใจครู กลุ่มที่ 2 ให้ความเห็นโดยพิจารณาจากความชอบของนักเรียน กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มควบคุม ครูจะเขียนคะแนนสอบและความเห็นลงในกระดาษสอบหลังจากการทดสอบแต่ละครั้งในสี่สัปดาห์แรก สี่สัปดาห์หลังครูจะทดสอบทุกสัปดาห์ โดยที่ไม่บอกคะแนนและไม่บันทึกความเห็นทุกกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ได้คะแนนไม่ต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹²Ronald L. Klinger, "The Effect of Written Statements on academic Performance of 5th Grade Students", Dissertation Abstract, 32 (1972), 6206 - A.

สำหรับการศึกษาลงการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบและทัศนคติของนักเรียน
 ทอวิชาเรียน มีผู้ทำไว้ เช่น แอลเลน¹³ (Allen, 1972) ก็ศึกษาลงการบันทึกความเห็น
 ของครูที่มีต่อคะแนนสอบและทัศนคติต่อวิชาเรียนของนิสิตวิชาเอกทางการสอนคณิตศาสตร์และวิชา
 เอกศิลป์ ที่เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมีคะแนน
 เฉลี่ยของคะแนนความถนัดในวิชาคณิตศาสตร์เท่า ๆ กัน กลุ่มที่ 1 ชมอย่างเกี่ยว กลุ่มที่ 2
 ชมและเขียนข้อความที่วิจารณ์ถึงความสามารถของนักเรียน กลุ่มที่ 3 ไม่ชมเขียนเฉพาะข้อความ
 ที่วิจารณ์ถึงความสามารถของนักเรียน กลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา
 คณิตศาสตร์ครั้งต่อไป พบว่า นักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม ทำคะแนนสอบไม่ต่างกัน และมีทัศนคติต่อวิชา
 คณิตศาสตร์ไม่ต่างกัน แต่เมื่อแยกตามวิชาเอกแล้วพบว่านิสิตที่เรียนวิชาเอกทางการสอนคณิต
 ศาสตร์ กลุ่มที่ได้รับความนิยม ชม แล้ววิจารณ์ความสามารถเพิ่มเติม กับกลุ่มที่วิจารณ์ความ
 สามารถของนักเรียนอย่างเกี่ยว ทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มชมเชย นอกจากนี้
 นักเรียนที่เรียนวิชาเอกทางการสอนคณิตศาสตร์ที่ได้รับความนิยมต่างกันจะมีทัศนคติต่อวิชาคณิต
 ศาสตร์ต่างกันด้วย

เทลเลอร์ และ โฮดท์¹⁴ (Tayler and Hoedt, 1966) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาการ
 บันทึกความเห็นที่ชมที่มีต่อการเขียนเรียงความและทัศนคติในการเรียนของเด็กชั้นประถมปีที่ 5

¹³Merry L. Allen, "An Investigation of the Relationship between
 Written Teacher Comments on Classroom Tests and Achievement in the
 Attitudes towards College Mathematics," Dissertation Abstracts, 32
 (1972), 1013 - A.

¹⁴Kenneth C. Hoedt and Winnifred F. Tayler, "The Effect of
 Praise Upon The Quality and Quantity of Creative Writing," The Journal
 of Educational Research, 60 (1966), 80 - 83.

ชาย หญิง จำนวน 2 กลุ่ม คือกลุ่มชมเชย และกลุ่มติเตียน ซึ่งทั้งสองกลุ่มมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนเรียงความ 10 แบบฝึกหัด ในเวลา 10 สัปดาห์ หลังจากทำแบบฝึกหัดหนึ่ง ๆ เสร็จ ครูจะเขียนความเห็นลงในสมุดการบ้านของนักเรียน ในกลุ่มชมเชย ครูจะเขียนชมเชย ถ้าเนื้อความตอนใดก็ จะสนใจเป็นพิเศษโดยขีดเส้นใต้ข้อความนั้นเพื่อให้เห็นชัดเจน ส่วนในกลุ่มติเตียน จะทำหนึ่การเขียนเรียงความและให้ความสนใจข้อความที่ไม่ดีเป็นพิเศษ โดยขีดเส้นใต้ข้อความนั้นให้เห็นชัดเจน ส่วนข้อความที่ดีจะไม่สนใจ ผลการเขียนเรียงความนั้นครูเป็นผู้ประเมินจากคุณภาพของเรื่องที่เขียน จำนวนประโยค และการแสดงความคิดสร้างสรรค์ สำหรับทัศนคติในการเรียนนั้นพิจารณาจากการตอบแบบสอบถาม และพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการศึกษาทดลอง ผลปรากฏว่าคุณภาพของเรียงความและความคิดสร้างสรรค์ของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่ต่างกัน แต่ต่างกันในด้านทัศนคติต่อการเขียนเรียงความ และจำนวนประโยค กลุ่มชมเชยจะเขียนประโยคได้มากกว่า มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีความกระตือรือร้น ส่วนกลุ่มติเตียนจะกระวนกระวายใจ ไม่พอใจครู ไม่กระตือรือร้นในการทำงาน

สำหรับการวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบ ยังไม่มีใครทำมาก่อน ส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการให้ความเห็นติชม หรือการเสริมแรงที่ให้โดยวจาที่มีต่อผลการสอบและการทำงาน จึงไม่น่าแปลกว่าในที่นี้

จากการวิจัยเท่าที่อ้างมานี้ พบว่า การชมจะมีผลดีกว่าการติเตียน การที่ครูบันทึกความเห็นรวมไปกับคะแนนสอบ ถ้าความเห็นเป็นในลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนพยายามทำคะแนนสอบให้ดีขึ้น จะมีผลดีต่อนักเรียนมากกว่าการไม่บันทึกความเห็น แต่ถ้าความเห็นนี้เป็นแบบตำหนิหรือวิจารณ์ไปในทางไม่ดีแล้ว การบันทึกความเห็นหรือไม่บันทึกจะมีผลให้นักเรียนทำคะแนนได้ไม่ต่างกัน การรับรู้เท่าที่ ความรู้สึกของครูที่มีต่อนักเรียน และความวิตกกังวลของนักเรียนก็ทำให้การบันทึกความเห็นมีผลเพิ่มขึ้นหรือลดลงเช่นกัน.

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวัง มีดังนี้

ปีคอป และ แอนโทนี¹⁵ (Pickup and Anthony) ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างคะแนนที่นักเรียนหวังกับคะแนนที่ได้รับ ทดสอบของนักเรียนชายหญิงระดับมัธยมศึกษา โดยให้นักเรียนคาดหวังในคะแนนที่คิดว่าจะได้จากการสอบครั้งแรก แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ กลุ่มสูงนั้นหมายถึงกลุ่มที่ครูให้คะแนนสอบครั้งแรกสูงกว่าคะแนนที่นักเรียนคาดหวัง กลุ่มต่ำนั้นครูให้คะแนนต่ำกว่าคะแนนที่นักเรียนคาดหวัง กลุ่มควบคุมให้คะแนนสอบตรงกับคะแนนที่นักเรียนคาดหวัง หลังจากทดสอบสัมฤทธิ์ผลครั้งที่ 2 แล้ว ปรากฏว่า นักเรียนส่วนมากคาดหวังสูงกว่าความเป็นจริง นักเรียนหญิงในกลุ่มต่ำจะลดความคาดหวังมากกว่ากลุ่มควบคุมและกลุ่มสูงอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่คะแนนไม่คิดจะคาดหวังในคะแนนสูงกว่าที่ได้รับ นักเรียนที่ทำคะแนนสอบครั้งแรกต่ำ ถ้าให้คะแนนสูงกว่าที่คาดหวัง จะทำคะแนนสอบครั้งที่สองได้ดีกว่า ให้คะแนนเท่ากับหรือต่ำกว่าคะแนนที่คาดหวัง สำหรับนักเรียนที่ทำคะแนนสอบครั้งแรกได้สูง ถ้าให้คะแนนต่ำกว่าคะแนนที่คาดหวัง นักเรียนจะทำคะแนนสอบได้ดีกว่าให้คะแนนสองครั้งแรกสูงกว่าคะแนนที่คาดหวัง

ไทเลอร์¹⁶ (Tyler, 1958) ก็ศึกษาเกี่ยวกับความคาดหวังเช่นกัน ศึกษาสภาพการณ์ที่ทำให้บุคคลคาดหวังว่าจะได้รับความสำเร็จและล้มเหลวโดยใช้เวลาเห็นของผู้ทดลองกระตุนว่าจะมีผลต่อการทายการเปิดไฟ 2 ดวง หรือไม่ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ผู้ทดลองให้ความเห็นกระตุนการทำงาน เช่น ชมว่า "ดี" "ทำงานได้ดี" จะมีสับสนในตอนแรก ๆ เท่านั้น" ทุกครั้งที่หลอดไฟเปิดไม่ว่ากลุ่มตัวอย่างจะตอบถูกหรือผิดก็ตาม กลุ่มที่ 2 ใ้รับการติเตียน กลุ่มนี้จะใ้รับคำติเตียนทุกครั้งไม่ว่าจะทายดวงไฟที่เปิดถูกหรือผิด

¹⁵Anthony J. Pickup and W.S. Anthony, "Teacher Marks and Pupils' Expection : The Short-Term Effects of Discrepancies Upon Classroom Performance in Secondary School," British Journal of Educational Psychology, 38 (1968), 302 - 309.

¹⁶Bonnie B. Tyler, "Expectancies for Eventual Success as a Factor in Problem Solving Behavior," Journal of Educational Psychology, 49 (1958), 166 - 171.

เช่น ถ้าตอบผิดผู้ทดลองจะบอกว่า "ผิดอีกแล้ว ทำงานไม่คิดเลย" ถ้าทายดวงไฟถูก ก็บอกว่า "ใช้เวลาตัดสินใจนานไป" กลุ่มที่ 3 ให้ความเห็นแบบกระตุ้นครั้งหนึ่งและแบบติเตียนครั้งหนึ่ง ส่วนกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มควบคุม ให้กลุ่มตัวอย่างสังเกตและลองทายการปิดเปิดดวงไฟ 10 ดวง 30 ครั้ง หลังจากนั้นทำการทดสอบ 50 ครั้ง โดยที่ในช่วงทดสอบนี้ไม่ให้ความเห็นเลย ผลปรากฏว่า ในระยะฝึกหัด กลุ่มที่ได้รับการกระตุ้นและควบคุมใช้เวลาในการตัดสินใจน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการกระตุ้น และกลุ่มที่ได้รับการติเตียนบ้างและกระตุ้นบ้าง ในระยะทดสอบกลุ่มที่ได้รับการติเตียนและกลุ่มควบคุม จำนวนคนที่ทายดวงไฟได้ถูกต้องมีมากกว่ากลุ่มติเตียน และกลุ่มที่ได้รับการติเตียนบ้างกระตุ้นบ้าง

ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน

การวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนนั้น

เจมส์ และ รอทเตอร์¹⁷ (James and Rotter, 1958) ได้ศึกษาถึงผลของการให้และการระงับการเสริมแรงภายใต้สภาพที่บอกความสำเร็จขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของตนเอง กับสภาพที่บอกความสำเร็จขึ้นอยู่กับโชคและความบังเอิญ ต่อการต้านทานสู่ภาวะหยุดพฤติกรรม (Resistance to Extinction) เขาได้ศึกษากับนิสิตชายหญิงโดยสุ่มออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้คำชมเชยว่าดีขึ้นทุกครั้ง (100 %) กลุ่มที่ 2 ให้คำชมเชยเพียงครั้งหนึ่ง (50 %) ทั้ง กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ผู้ทดลองบอกนิตินิว่าการทำงานนั้นจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของตนเอง ส่วนกลุ่มที่ 3 และ 4 ให้การเสริมแรงแบบเดียวกัน แต่บอกงานจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความบังเอิญ แล้วให้ทายบัตรคำที่ปรากฏบนจอซึ่งใช้เครื่องฉายภาพ (Tachistoscope) ควบคุม กลุ่มตัวอย่างทำงาน 10 ครั้ง ในแต่ละครั้งจะต้องทายบัตร 7 บัตร ทุกคนจะต้องคาดหวังก่อนทุกครั้งว่าจะทำ

¹⁷William H. James and Julian B. Rotter, "Partial and 100% Reinforcement under Chance and Skill Condition," Journal of Experimental Psychology, 55 (1958), 397 - 403.

ได้เท่าไร หลังจากนั้นหยุดให้การเสริมแรงและให้ทำงานไปจนความคาดหวังลดลงเป็น 1 หรือ 0 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ใช้ทักษะเป็นเงื่อนไข พวกที่ได้รับการเสริมแรงแบบ 50 % จะมีแรงต้านทานสู่ภาวะหยุดพฤติกรรมน้อยกว่าพวก 100 % ในกลุ่มที่ใช้ความบังเอิญเป็นเงื่อนไข พวก 50 % จะมีแรงต้านมากกว่า 100 % อย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่ใช้ความบังเอิญเป็นเงื่อนไขและให้การเสริมแรง 100 % จะมีแรงต้านน้อยที่สุด และลดความคาดหวังเร็วกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่วนพวกที่ใช้ความบังเอิญเป็นเงื่อนไขและได้รับการเสริมแรง 50 % กับพวกที่ใช้ทักษะเป็นเงื่อนไข และได้รับการเสริมแรง 100 % จะมีแรงต้านทานสู่ภาวะหยุดพฤติกรรมมากที่สุด

จากการวิจัยนี้ปรากฏว่า การให้การเสริมแรงนั้นจะช่วยทำให้ความเชื่อในความสามารถของตนเอง (Internal Locus Control) และความเชื่อในโชคความบังเอิญ (External Locus Control) มีมากขึ้น พวกเชื่อในโชคมากเท่าใดจะลดความพยายามและความคาดหวังเร็วมากขึ้นเท่านั้น ส่วนพวกเชื่อในทักษะจะยังมีความพยายามอยู่ และลดความคาดหวังช้ากว่าเมื่อไม่ได้รับการเสริมแรง

รอตเตอร์ และ มัลรี¹⁸ (Rotter and Mulry, 1966) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอก กับความสามารถในการประกอบมุมไม้ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกบอกวางงานที่ทำงานนั้นจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับโชค อีกกลุ่มบอกวางงานนั้นจะสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความสามารถและมีบางคนที่ทำงานนี้ได้ ให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนทำงาน 8 ครั้ง ในระหว่างการทำงานให้การเสริมแรงทางบวก 75 % หลังจากนั้นให้แก้ปัญหาอีกชุดหนึ่ง โดยไม่ให้การเสริมแรง จนความคาดหวังลดลงเป็น 1 หรือ 0 เสร็จแล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอก เพื่อแบ่งคนในแต่ละกลุ่มเป็น 2 พวก คือพวกที่เชื่ออำนาจภายในตน และอำนาจภายนอกตน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในตนภายใต้เงื่อนไขของทักษะจะใช้เวลาในการตัดสินใจมากกว่าพวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน พวกที่เชื่ออำนาจภายในตน

กลับใช้เวลาตัดสินใจน้อยกว่าภายในใจของความบังเอิญ พวกเขื่ออ่านาภายในคน
ในกลุ่มที่ซ้ทักชะเป็นเงื่อนไข เวลาตัดสินใจนานกว่าพวกเขื่ออ่านาภายในในกลุ่มที่ซ้
ความบังเอิญเป็นเงื่อนไข ส่วนพวกเขื่ออ่านาภายนอกคนในกลุ่มที่ซ้ความบังเอิญเป็นเงื่อนไข
นั้นใช้เวลามากกว่าพวกเดียวกัน แต่ซ้ทักชะเป็นเงื่อนไข ซึ่งไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยครั้งนี้ รอทเตอร์ สรุปว่าผู้ที่มีความเชื่อแบบเขื่ออ่านาภายในคนจะมี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าผู้ที่มีความเชื่อแบบเขื่ออ่านาภายนอกคน

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อแบบเขื่ออ่านาภายใน-ภายนอกคน กับชั้น
ของสังคม และเชื้อชาตินั้น ผู้ที่ศึกษาคือ แบตเทิล กับ รอทเตอร์¹⁹ (Battle and
Rotter, 1963) ศึกษาว่า ผู้ที่มาจากชั้นสังคมต่างกันและเชื้อชาติต่างกันนั้นจะมีความ
เชื่อแบบเขื่ออ่านาภายใน-ภายนอกคนต่างกันหรือไม่โดยศึกษากับเด็กผิวขาวและนิโกรชาย
หญิง ชั้น ป.6 และ ม.ศ.1 โดยใช้แบบทดสอบชื่อ Childrens' Picture Test of
Internal External Control ของเบียเลอร์ (Bealer) วัดความเชื่อแบบ
เขื่ออ่านาภายใน-ภายนอกคน ผลการวิจัยพบว่า เชื้อชาติ ชั้นในสังคมและความเชื่อแบบ
เขื่ออ่านาภายใน-ภายนอกคน มีความสัมพันธ์กัน พวกนิโกรชั้นต่ำส่วนมากจะมีความเชื่อ
แบบเขื่ออ่านาภายนอกคนมากกว่านิโกรชั้นกลางและผิวขาวทุกชั้น และพวกที่มีความเชื่อแบบ
เขื่ออ่านาภายนอกคนจะมีความคาดหวังในงานต่ำกว่าพวกเขื่ออ่านาภายใน อย่างมีนัยสำคัญ
จากงานวิจัยของรอทเตอร์ กับ มัลรี และ แบตเตอร์ กับ รอทเตอร์ แสดงว่าพวก
ที่มีความเชื่อแบบเขื่ออ่านาภายนอกคนจะมีความคาดหวังในงานต่ำ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ต่ำ

¹⁹ Esther S. Battle and Julian B. Rotter, "Children's Feeling of Personal Control as Related to Social Class and Ethnic Group," Journal of Personality, 31 (1963), 482 - 490.

วิสส์ และ เชอร์แมน²⁰ (Weiss and Sherman, 1973) เป็นอีกผู้หนึ่งที่สนใจเกี่ยวกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน เขาสนใจว่าหลังจากได้รับความล้มเหลวในการทำงานแล้วผู้ที่มีความเชื่อต่างกันจะมีผลการทำงานต่างกันหรือไม่ จึงได้เริ่มศึกษากับนิสิตชาย ให้นิสิตฝึกแก้ปัญหาเกี่ยวกับเขาวงกตซึ่งเป็นการทดสอบสติปัญญาแบบหนึ่งแบบทดสอบมีทั้งหมด 24 ชุดด้วยกัน โดยบอกนิสิตก่อนการทดสอบว่าแบบทดสอบนี้คิดขึ้นเพื่อใช้กับคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งนิสิตจะต้องทำได้มากกว่า ในช่วงนี้นิสิตคนใดทำผิดก็จะแก้ไขเพื่อให้มีประสบการณ์และได้รับความสำเร็จในการทำงาน หลังจากนั้นให้ทำงานในเขาวงกต A คนละ 4 นาที แบบทดสอบชุดนี้ยากมากไม่มีใครทำสำเร็จได้ เพื่อให้ทุกคนอยู่ในสภาพล้มเหลว แล้วเปลี่ยนไปทำชุด B ต่อไป โดยไม่กำหนดเวลา ก่อนทำงานชุด A และ B ให้นิสิตคาดหวังก่อนว่าจะทำได้เท่าไร เมื่อผ่านการทำงานชุด B แล้ว ให้ทำแบบทดสอบความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน ของรอตเตอร์และแบบสอบถามความพอใจในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อได้รับความล้มเหลว ผู้ที่มีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในจะพยายามทำงานมากกว่าผู้ที่มีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายนอก ส่วนความคาดหวังและความพอใจในการทำงานนั้นไม่แตกต่างกัน

นอกจากนั้น แฮมเมอร์²¹ (Hammer, 1972) ศึกษาถึงการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบของนิสิต และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 กลุ่ม ให้มีคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบสัมฤทธิ์ผลครั้งแรกพอ ๆ กัน กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุม ครูจะบันทึกคะแนนสอบที่ได้ได้ เช่น A, B, C กลุ่มที่ 2 ได้รับความบันทึกความเห็นที่วิจารณ์จากเกร็ด ซึ่งมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนทำคะแนนสอบได้ดีขึ้น ความเห็นนี้จะบันทึกต่อท้ายคะแนนที่ได้รับ กลุ่ม

²⁰ Howard Weiss and John Sherman, "Internal-External Control as a Predictor of Task Effect and Satisfaction Subsequent to Failure," Journal of Applied Psychology, 57 (1973), 132 - 136.

²¹ Bernard Hammer, "Grade Expectations, Differential Teachers Comments, and Student Performance," Journal of Educational Psychology, 63 (1972), 454 - 458.

ที่ 3 ได้รับการบันทึกความเห็นที่พิจารณาจากความคาดหวังในคะแนนสอบที่นักเรียนคิดว่า จะทำได้ โดยให้นักเรียนคาดหวังก่อนการทดสอบครั้งแรก เช่น ถ้านักเรียนคาดหวังกว่าจะได้เกรด A แต่ได้ B จะบันทึกว่า B - ก็ ครุฑคาดว่า จะดีขึ้นในคราวต่อไป หลังจากทดสอบสัมฤทธิ์ผลครั้งที่ 2 แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบความเชื่อแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นโดยพิจารณาจากความคาดหวังในคะแนนสอบ จะทำคะแนนสอบครั้งที่ 2 ได้ดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการบันทึกความเห็น และกลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นที่พิจารณาจากเกรด และพบว่าคะแนนสอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนความเชื่อแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ในกลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นที่พิจารณาจากความคาดหวัง พวกที่ เชื่ออำนาจภายนอกตนจะทำคะแนนสอบได้สูงกว่า พวกที่ เชื่ออำนาจภายในตน ส่วนในกลุ่มที่ไม่บันทึกความเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบครั้งที่ 2 กับความเชื่อแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเป็นลบ พวกที่ เชื่ออำนาจภายในตนทำคะแนนได้ดีกว่าพวก เชื่ออำนาจภายนอกตน อย่างมีนัยสำคัญ 004874

สำหรับการวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความเชื่อแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ที่ทำไว้คือ

พจน์ จันทรวีระกุล²² ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน ความอยากรู้อยากเห็นและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ที่มีเชื้อชาติจีนและเชื้อชาติไทยในเขตนครหลวงกรุงเทพ-ธนบุรี และนครราชสีมา โดยใช้แบบทดสอบความอยากรู้อยากเห็น แบบทดสอบความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนที่ดัดแปลงมาจากของรอตเตอร์ (Rotter) และแครนคอลล กับคนอื่น ๆ (Crandal et.al) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วในการอ่าน และความถูกต้องในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ความอยากรู้อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับความ

²² พจน์ จันทรวีระกุล, "ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน และความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และประถมศึกษาปีที่ 7," (ปริชญานิพนธ์ ปริชญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515).

สามารถในการอ่านและความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน แต่ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่าน สำหรับเด็กชั้นประถมปีที่ 4 แต่สำหรับเด็กชั้นประถมปีที่ 7 นั้นกลับพบว่าความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่านและความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคน ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการอ่าน เมื่อเปรียบเทียบความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนระหว่างเชื้อชาติ ระหว่างเพศและระหว่างถิ่นที่อยู่ปรากฏว่า ชั้นประถมปีที่ 4 เด็กจีนและไทย เด็กในกรุงกับเด็กต่างจังหวัด มีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนไม่ต่างกัน แต่ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายนั้น เพศหญิงกลับมีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนสูงกว่าเพศชาย สำหรับชั้นประถมปีที่ 7 นั้น เด็กจีนและเด็กไทยมีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนไม่แตกต่างกัน เด็กต่างจังหวัดมีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนสูงกว่าเด็กในกรุง เด็กชายมีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในคนสูงกว่าเด็กหญิง

จากการวิจัยเกี่ยวกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนนั้น พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกคนจะคาดหวังในการทำงานต่ำกว่าพวกที่เชื่ออำนาจภายในคน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่าพวกที่เชื่ออำนาจภายในคน ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ย่อมจะมีผลต่อการทำงาน มีความพยายามและแรงจูงใจในการทำงานต่ำ ดังนั้นการให้การเสริมแรง เช่นความเห็นของครูทั้งแบบพิจารณาจากเกรดและความเห็นที่พิจารณาจากความคาดหวังน่าจะมีผลให้นักเรียนตั้งใจทำงานและพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

เมื่อมาพิจารณาผลของการบันทึกความเห็นของครูร่วมกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนก็จะเห็นความสัมพันธ์ต่อกัน ความเห็นของครูเป็นตัวเสริมแรง และจากการวิจัยก็พบว่า เป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยให้นักเรียนทำงานได้ดีขึ้น ส่วนความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคนนั้น เป็นความเชื่อว่าจะแนะนำหรือการเสริมแรงอื่นๆ ที่ได้รับนั้น เนื่องมาจากความสามารถของตนเอง หรือสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดการเสริมแรงในสภาพการณ์ใหม่ที่คล้ายกับสภาพการณ์เดิม ฉะนั้นน่าจะพบความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายนอกคนสูง กับคำแนะนำที่เป็นผลเนื่องจากการบันทึกความเห็น และในการวิจัยครั้งนี้ น่าจะพบความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม เนื่องจากผู้ที่มีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจ

ภายนอกคนจะได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามความเชื่อคำ และจากการอภิปรายนี้ให้นำไปเป็นเหตุผลในการตั้งสมมติฐานของการวิจัยฉบับนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายทั่วไป

ในการวิจัยเรื่องความคาดหวังของนักเรียนและความเห็นของครูต่อการสอบในครั้งต่อไปนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อคะแนนสอบของนักเรียน

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียน

1.1 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบของนักเรียนระหว่างกลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นแบบพิจารณาจากความคาดหวัง ความเห็นที่พิจารณาจากเกรด และที่ไม่ได้รับการบันทึกความเห็น

1.2 เพื่อเปรียบเทียบคะแนนสอบครั้งต่อไปของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็น โดยพิจารณาจากความคาดหวังในคะแนนสอบที่นักเรียนคิดว่าทำได้ กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการบันทึกความเห็นที่พิจารณาจากเกรด และกลุ่มที่ไม่ได้รับการบันทึกความเห็น ที่ทำคะแนนสอบครั้งแรกได้สูง ปานกลาง และต่ำ

2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบในครั้งต่อไปกับความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน ในกลุ่มที่บันทึกความเห็นต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนในกลุ่มที่ครูบันทึกความเห็นที่พิจารณาจากความคาดหวังในคะแนนสอบจะทำคะแนนสอบในครั้งต่อไปได้ดีกว่ากลุ่มที่บันทึกความเห็นแบบพิจารณาจากเกรด และกลุ่มที่ไม่บันทึกความเห็น

2. คะแนนสอบของนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการบันทึกความเห็นจะมีความสัมพันธ์กับคะแนนความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชายหญิงที่เลือกเรียนวิชาเลือกวิทยาศาสตร์ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมแบบประสมแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น ในปีการศึกษา 2517 3 ห้องเรียน จำนวน 93 คน
2. ความคาดหวังของนักเรียนเป็นความคาดหวังในคะแนนสอบวิชาเลือกวิทยาศาสตร์ หมายเลข 21 เท่านั้น
3. แบบสอบถามความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน เป็นแบบสอบถามที่ถามถึงความเชื่อในการได้รับการเสริมแรงว่าเนื่องมาจากความสามารถและทักษะของตนเองหรือว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกทำให้เกิดขึ้นเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความคาดหวังที่ได้จากแบบสอบถามความคาดหวังในผลการสอบนั้นถือว่าเป็นความคาดหวังที่แท้จริงของนักเรียน
2. แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาวิทยาศาสตร์ 21 ฉบับที่ 1 และ 2 นั้น มีคุณสมบัติเหมาะสมในการวัดความสามารถของนักเรียน และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้
3. แบบสอบถามความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกคน ใช้วัดความเชื่อของบุคคลว่าคะแนนที่ได้รับนั้นเนื่องมาจากความสามารถของตนเอง หรือสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดขึ้น และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้นั้นสามารถเป็นตัวแทนที่จะอธิบายผลของข้อมูลได้
5. การวิจัยครั้งนี้ทำในสภาพการเรียนและการทดสอบตามปกติ ซึ่งผู้เรียนไม่รู้ตัวว่ากำลังได้รับการทดลองอยู่ ฉะนั้นผลการทดลองจึงนำไปใช้อธิบายปรากฏการณ์ในชั้นเรียนได้

ความจำกัดของการวิจัย

1. การวัดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนนั้น วัดเฉพาะสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาเลือกวิทยาศาสตร์ 21 เท่านั้น
2. กลุ่มตัวอย่างที่มีเพียง 93 คน เท่านั้น ผลการทดลองที่ได้อาจเป็นเพียงผลการบันทึกความเห็นของครู ค่ะ แน่นสอบของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น
3. เนื่องจากการทดลองครั้งนี้ทำในสภาพของชั้นเรียนตามปกติ ซึ่งนักเรียนไม่รู้ตัวว่ากำลังได้รับการทดลองอยู่ ยกเว้นสภาพที่ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคาดหวังเท่านั้น จึงทำให้ไม่อาจควบคุมตัวแปรอื่น ๆ ได้ เช่น สติปัญญา อายุ เพศ สภาพครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพทางอารมณ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เกรด หมายถึง ระดับคะแนนที่แทนด้วยตัวอักษร A, B, C, D, E ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์คะแนนสอบวิชาเลือกวิทยาศาสตร์ 21 ของนักเรียนทุกคน ตามระเบียบวิธีทางสถิติที่ใช้ในโรงเรียน แล้วแบ่งออกเป็นระดับ ซึ่งเกรดนี้จะบอกความสามารถของนักเรียนแต่ละคนว่าอยู่ ณ ระดับใด เมื่อเทียบกับคนอื่น ๆ ทั้งหมดในกลุ่ม

ความคาดหวังในคะแนนสอบ เป็นโอกาสที่นักเรียนเชื่อว่าจะได้รับเกรดอะไรในการสอบครั้งแรก ซึ่งเป็นผลจากการประเมินความสามารถของตนเองในขณะนั้น กับเกรดที่เคยได้รับมาก่อน ได้จากการตอบแบบสอบถามความคาดหวังในผลการสอบ

การสอบครั้งแรก หมายถึง การทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อประเมินผลการเรียนในเนื้อหาที่เรียนในระยะแรก ซึ่งครูเป็นผู้กำหนดวัน เวลา ที่จะทำการทดสอบ

การสอบครั้งต่อไป หมายถึง การทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อประเมินผลการเรียนในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่เริ่มเรียนจนถึงก่อนสอบครั้งที่ 2 ซึ่งครูเป็นผู้กำหนดวันและเวลา

ความเห็นของครู หมายถึง ข้อความที่ครูวิจารณ์ผลการสอบครั้งแรกของนักเรียน

แล้วบันทึกลงในกระดาษคำตอบท้ายเกรดที่นักเรียนแต่ละคนได้รับ ซึ่งความเห็นมี 3 แบบคือ

1. ไม่มีความเห็น : แบบนี้บันทึกแต่เกรดที่นักเรียนได้รับเท่านั้น คือ A, B, C, D, E

2. ความเห็นที่พิจารณาจากเกรด มีรายละเอียดในการบันทึกดังนี้ ถ้าได้ A บันทึกว่า A - ดีมาก ได้ B บันทึกว่า B - ดี ได้ C บันทึกว่า C - พอใช้ได้ ได้ D บันทึกว่า D - เกือบใช้ได้ ได้ E บันทึกว่า E - ยังใช้ไม่ได้เลย

3. ความเห็นที่พิจารณาผลการสอบโดยพิจารณาจากความคาดหวัง : การบันทึกความเห็นแบบนี้จะพิจารณาจากความคาดหวังในคะแนนสอบที่นักเรียนคิดว่าทำได้ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามความคาดหวังของนักเรียน ความเห็นแบบนี้มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนพยายามทำคะแนนให้ได้ดังที่คาดหวังไว้ ซึ่งจะมีส่วนคล้ายกับความเห็นที่พิจารณาจากเกรด คือแบบพิจารณาจากความคาดหวังนี้จะบันทึกความหมายของเกรดด้วย แล้วจึงบันทึกความเห็นแบบมุ่งให้ทำคะแนนได้ดังที่คาดหวังเพิ่มไปอีก การบันทึกแบบนี้แยกออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ เกรดที่ต่ำกว่าความคาดหวัง จะบันทึกดังนี้

เกรดที่คาดหวัง	เกรดที่ได้รับ	บันทึก
A	B	- ดี ครรคาดว่าจะเป็นสูงขึ้นคราวต่อไป
	C	- พอใช้ได้ แต่ครรคาดว่าจะเป็นดีกว่านี้
	D	- เกือบใช้ได้ ครรคาดว่าจะเป็นดีกว่านี้มาก
B	C	- พอใช้ได้ แต่ต่ำกว่าที่ครรคาดไว้
	D	- เกือบใช้ได้ ครรคาดว่าจะเป็นดีกว่านี้มาก
C	D	- เกือบใช้ได้ แต่ยิ่งต่ำกว่าที่ครรคาด
	E	- คะแนนต่ำกว่าที่ครรคาดไว้มาก
D	E	- คะแนนต่ำกว่าที่ครรคาดไว้มาก

เกรดที่เป็นไปตามที่คาดหวัง

เกรดที่คาดหวัง	เกรดที่ได้รับ	บันทึก
A	A	- ดีมาก ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้
B	B	- ดี ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้

เกรดที่คาดหวัง	เกรดที่ได้รับ	บันทึก
C	C	- พอใช้ได้ ถ้าพยายามจะทำได้ดีขึ้น
D	D	- เกือบใช้ได้ แต่ยังคงต้องตั้งใจอีกมาก
F	F	- ต้องปรับปรุงการเรียนใหม่และพยายามให้มากที่สุด

เกรดที่สูงกว่าที่คาดหวัง		บันทึก
เกรดที่คาดหวัง	เกรดที่ได้รับ	
B	A	- ดีมาก ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้
C	A	- ดีมาก ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้
C	B	- ดี ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้
D	B	- ดี ขอให้รักษาระดับคะแนนไว้
D	C	- พอใช้ได้ ถ้าพยายามจะทำได้ดีขึ้นอีก
E	C	- พอใช้ได้ ถ้าพยายามจะดีขึ้นอีก
E	D	- เกือบใช้ได้ ถ้าพยายามจะดีขึ้นอีก

ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในตน : หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าความสำเร็จและความล้มเหลว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเนื่องมาจากการกระทำความสามารถของตนเอง โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน เป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนเหนือตำแหน่งควอไทล์ที่ 3 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายในตนสูง

ความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายนอกตน : หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ว่าคุณค่าความสำเร็จ ความล้มเหลวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นเนื่องมาจากโชค ความบังเอิญ หรือขึ้นอยู่กับความควบคุมของสิ่งแวดล้อม โดยถือเอาคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตนเป็นเกณฑ์ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าตำแหน่งควอไทล์ที่ 1 ถือว่ามีความเชื่อแบบเชื่ออำนาจภายนอกตนสูง

คะแนนสอบระดับต่ำ : หมายถึง คะแนนที่เมื่อเอาไปเปรียบเทียบกับคะแนนของนักเรียนในกลุ่มแล้วอยู่ในระดับ D และ E

คะแนนสอบระดับปานกลาง : หมายถึง คะแนนที่เมื่อเอาไปเปรียบเทียบกับคะแนนของนักเรียนในกลุ่มแล้วอยู่ในระดับ C

คะแนนสอบระดับสูง : หมายถึง คะแนนที่เมื่อเอาไปเปรียบเทียบกับคะแนนของนักเรียนในกลุ่มแล้วอยู่ในระดับ A และ B

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ช่วยให้เห็นทราบผลการบันทึกความเห็นของครูที่มีต่อผลการสอบของนักเรียน
2. ช่วยเสนอแนะครูเกี่ยวกับการบันทึกความเห็น วิจัยผลการเรียนให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละคน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและการสอบเพิ่มขึ้น จะได้เรียนได้ดีขึ้น
3. ช่วยให้ได้อะไรเพื่ออธิบายสิ่งที่มีความผิดปกติต่อการสอบ ซึ่งอาจใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
4. เพื่อขยายการศึกษาวิจัยด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ให้กว้างขวางขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย